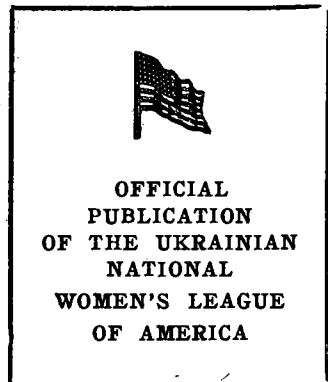

OUR LIFE

РІК II Ч. 11 ФІЛАДЕЛФІЯ, ЛИСТОПАД, 1945

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, NOVEMBER, 1945 VOL. II No. 11

Українки у Франції Організуються

Нам прислано з Парижа за-клик-відозву, видану жіночим Ініціативним Гуртком в Парижі в цілі створення організації Українок-емігранток. На цьому місці ділимося з читачками її цікавим змістом:

“Рідний Край замовк . . . на нас черга!

У ч. 7. жіночого журналу “Наше Життя”, Філадельфія, з липня 1945., читаємо таке: “До цієї війни багато духового корму для української жінки достарчали наші посестри зі Старого Краю. Приходили тут жіночі журнали, реферати, книжки, які ознайомили українську жінку в Америці з культурою та минулим України, а навіть давали їй цінні вказівки, як радити собі у новому світі. Тепер Рідний Край замовк . . .

Так пишуть українські жінки з Америки, що мають своєї організації як “Союз Українок”, різні сестрицтва та всілякого роду комітети, свої домівки, а навіть будинки, свої музеї, крамниці, кухні, бібліотеки і свою пресу. Хоч наші американські сестри вже в такій стадії розвитку, що їхня гарно започаткована праця попливе вже далі своїм руслом, всеж таки вони відчують, що брак звязку з материком примусить їх самих заповнити цю прогалину усильнішою працею, ще більш зразковою організацією та власною ініціативою. Що більше — вони свідомі цього, що тепер вони повинні заступити місце Старого Краю та своїм досвідом ділитися з новою українською європейською еміграцією та давати їм поміч і пораду.

Але ініціатива для організації мусить вийти від нас самих! Жіноцтво “старої” української еміграції у Франції не цікавилось цим питанням — чому, що замало було інтелегентних сил для цієї праці, чи з яких інших причин. Для нас це не важне — ми стоїмо перед необхідністю створити жіночу організацію, бо цю необхідність накидує нам саме життя. З впливом нових людей у

Францію вилонюється потреба підшукати їм приміщення, праці, можливості студіювання, заробітку, а також подбати про їхні культурні та товариські зацікавлення. Це все — вдячне поле до попису й праці для жінок з усіх осередків суспільності; інтелігентки й робітни-

(Продовження на сторони 4-ій)

Папа закликає жінок до політичного життя

З нагоди приготування до виборів в Італії папа Пій XII. виголосив зазив до італійського жіноцтва, щоб воно взяло активну участь у виборах та вийшло у політичне життя свого краю. Бо тоталітарні рухи ще дальше загрожують життю народів та підкопують церкву, державу і родину.

Участь у політичному життю — після слів папи — не зміняє у нічому Божого і природного післанництва жінки бути матір'ю і виховницею. Навпаки: саме такого її впливу, впливу матері і виховниці державне законодавство після війни буде дуже потребувати. Жінка буде мусіла теж співпрацювати при полегдженні різних пекучих соціальних та політичних справ, щоб у майбутньому виминути війн між народами та запевнити краще життя для всіх.

Провідні американські одиниці — жінки і муштини — прийняли з великою прихильністю ці погляди папи на нову роль жіноцтва. Анна Розенберг, яка у часі війни була комісаром від робітничих справ у военній індустрії назвала зазив папи обовязуючим для жінок цілого світу, а бувший повстмастер Фарлей добачується у ньому теж великого впливу на участь американського жіноцтва у найближих виборах.

ЖІНКИ У ПРЕЗИДІ СТАНДАРТ ОЙЛ КАМΠΑНИ

Значіння жіночої праці у індустрії дуже зросло через час війни. Доказом цього факт, що у перше вибрано жінок на високі, провідні становища у світовім концерні Стандарт Ойл Кампані. Панну М. Рейнольдс і паню Марджері Портер назначено генеральними секретарками компанії, членками езекутиви.

Обі жінки почали працю в компанії, як стенографки кільканацять літ цьому, знімаючися по щєблях урядів щоразто вище.

шені на “Вор чест раллі” в середу 7 листопада. Буде виставлена фільма “Гір ком ді Єнкс” і драматична картина “Мортан джост лов”

Уряд З.У.А.Д.Комітету буде вибраний конвенцією представників усіх членів організації після вимог статуту — затвердженого державними властями.

ЛИСТОПАД

1918 — 1945

Г Е Р О Я М

(уринок з поеми “Бенкет”)

. . . . Де жито жовтіло,

Не жниці там ходять з сєрпами,
То хижеє птацтво туди налетіло,
Махає над трупом крилами.

І місяць безжурно на мертвій очі
Свій промінь холодний наводить,
Там смерть бенкетує тепер серед ночі,
Мов злодій між трупами ходить.

Спить міцно, Герої! Ви сон заробили,
І слава гучна вас вквітає.
Безсмертній лаври ці трупи покрили,
Щасливий, хто так умирає!

Одарка Романова

Стипендії для наших студентів в Європі

Відділ 21 С.У.А. у Брукліні, Н. Й., започаткував стипендійний фонд для українських студентів і студенток у Франції, Бельгії та Швайцарії.

В неділю 21 жовтня, 21 відділ святкував 15-літній ювілей свого існування. Приявні гості зложили \$67.00, які уряд відділу передав до Ювілейного Фонду С.У.А. на стипендії для студентів і студенток в Європі, що бажають учитися не зважаючи на страшні умовини життя на вигнанні.

Збіркою занялися пані: Бодак, Павлин, Гудима і Сукмановська. Зложили пані і панове: Марта Блин, 5 дол; Зебрівська 2 дол.; по \$1.00: Анна Тизник, Гузко, А. Вагнер, Макович, Барна, П. Костецька, М. МкКоннен, Сенко, А. Паледова, Саверин, Андрушко, Запісоцька, Бо-

гань, Семнич, Деревняк, Щалак, А. Курило, С. Абрагамовська, Пелешок, Козачок, Канюка, Безгацька, Берків, П. Дерек, К. Стефанович, К. Дика, К. Баран, Ройко, Сколоздр, Малик, Врубель, Сарко, Венгрин, Брихович, Сорока, П. Брихович, Д. Кмита, Белась, М. Ройко, П. Квас, А. Савчишин, М. Бішко, Ірина Свідрик, В. Палачук, Г. Скицько, П. Федач, Г. Зьвір, К. Мудрик, П. Зьоба, Л. Гудима, М. Сукмановська, М. Заплатавий, Оттенбруг, В. Вагнер, Ст. Грушка. Дрібними \$5.00. Разом \$67.00.

Пан Олександр Яремко промовить на радіо стації WHAT, дня 6 листопада в год. 11 ранку на тему “Україна і Українці”

Українці Філадельфії запро-

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий Орган Союзу Українок Америки виходить 1 кожного місяця.

Клявдія Олесницька, головна редакторка.

Меланія Миланович, редакторка в англійській мові.

Українські статті й дописи посилає до редакторки, англійські до співредакторки.

Оголошення, передплати посилає до Централі, 866 Н. 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата в Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Advertising rates furnished upon application. Business communications, subscriptions, and advertisements send to: OUR LIFE, 866 N. 7th St., Phila. 23, Pa.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Великий Листопад Місяцем Обрахунку

Річниця проголошення української самостійної і демократичної держави у 1918 році — це для українського народу немов Великий Піст національного сумління, що припадає щорічно на місяць листопад. Це у тому місяці згадуючи великі події, у яких радість і трагізм народу чергувалися швидко зі собою — українське громадянство Західної України, живучи до цієї останньої війни дещо свobodніше, як їхні брати знад Дніпра, робило підсумки успіхів і занедбань у народній роботі. Бо ця велика річниця краще надавалася до цього, чим другі національні свята: багато людей, учасників визвольних змагань жило ще, і всни у пресі, промовах чи рефератах, виголошуваних у цьому місяці при нагоді листопадових свят — ділилися з громадянством поглядами про це, що було добре, а що зле у будівництві української державности.

І українське громадянство, а зокрема молодь, училися на цих помилках оцінювати теж цю громадянську працю, яка у дану хвилю велася. Бо коли вину за передчасний упадок української державности приписувано між іншими малій національній свідомості селянства, чи польському характерови міст — було ясним, що занедбання цих двох справ, це тяжчий гріх на народньому сумлінню. І Листопадові Роковини були найкращою нагодою, щоб перевірити, чи суспільність працює над цим, щоб цього національного гріха позбутися.

Тому місяць листопад усе був часом критичного обрахунку і стартом до нової праці, як заходила цього потреба. А такий характер требаб йому теж повернути у громадянським життю американських Укранців, головно тепер, коли більше, як досі хвиля домагається від нас цього, щоб перевірити наші досяги чи занедбання, які лежать на сумлінні у нас, звязаних по крові з українським народом в Європі.

Програну української справи на міжнародньому терені по першій світовій війні звязувано між іншими з цим, що український нарід мав мало приятелів посеред других народів. Що українська справа була незнана у світі, що в нас не було звязків з провідними одиницями других держав, ні контактів з міжнародними організаціями. Тому після війни вживано великих зусиль, щоб хоч під гнетом нової окупації, то всежтаки найти українському народові дорогу у світ. Українські послы і сенатори, вихиснуючи для наших національних потреб закон особистої неторкаемости членів союму і сенату їздили часто за границі Польщі та у цей спосіб навязували звязки з провідними людьми європейських держав, чи організаціями, освідомлюючи одних і других про українську справу та добуваючи для неї прихильників.

У цьому напрямі працювало теж українське жіноцтво у Галичині. Дивлячися на це, як тяжко нам, вільним горожанам вільної Америки навязати звязки з американськими, чи міжнародними організаціями, або добитися послухання та прихильности у провідних одиниць — з тим більшим подивом треба глядіти на вислід праці у цьому напрямі, яким могло почванитися зорганізоване жіноцтво Західної України. Союз Українок був у контакті та мав приятелів серед жіночих організацій майже цілої західної Європи, і колиб не гітлерівська навала, яка заливала Європу руйнуючи усі прояви жіночого зорганізованого руху, як небезпечні для своєї ідеології — ці звязки булиб ще краще закріпилися, ще поважніші принесли результати.

Гітлерівська імперія, збудована на злочині і неволі розза-

Юлія М. Шустакевич

ВОЄННА ПРОБЛЕМА В ПОДРУЖОМУ ЖИТТЮ ЩЕ НЕ РОЗВ'ЯЗАНА

Війна покинчена, але остало після неї знищення, яке треба направляти. Треба відбудувати людські оселі, організувати нову краєву адміністрацію, налагодити шкільну систему та пустити в рух цілу державну машину, щоб громадське і родинне життя спрямувати у нормальне русло. Це відбудова, або так звана регабілітація.

До відбудови Європи заангажовані під цю пору американські військові і цивільні сили, які мають довести до порядку окуповані краї. Знаємо, що тут в Америці є тисячі молодих жінок, які з великою нетерпеливістю вижидають повороту своїх мужів з європейського фронту. Але ці не можуть ще вертати, бо вони заняті в упорядкуванні знищених країв.

Ще перед закінченням війни молоді жінки апелювали до американського уряду, щоб їм дозволено їхати до Європи, відвідати чоловіків. Недавно часописі широко розписувались про одну жінку, яка в нервовій розпущі заявила, що не може довше ждати, що вона старіється і не буде могла мати дитини, якої вона прагне цілим своїм еством, якщо її муж ще довше пробуде на війні. Але війна і її право не багато числиться з такими справами як родинні почування, чи природні пориви, і не остається жінкам нічого иншого, лиш терпеливо ожидати.

Щоб сьак-так влєкшити самоту цих молодих жінок, потворилися різні клуби, де вечорами сходилися жінки вояків та взаїмно при розмові ділили ся своєю тугою. Та це не давало вдоволення і жінки дальше радіб птахою злетіти до своїх чоловіків. І не багато помагає, що вояки пишуть своїм жінкам про лихі обставини в Європі, про небезпечну подорож, недостачу харчів та інші труднощі. Жінки всежтаки домагаються дозволу на виїзд у Європу, і то якнайшвидший.

По скінченні війни в Європі була поголоска, що дадуть дозвіл на виїзд до чоловіків цим жінкам, які цього бажають, але ще досі ця справа стоїть на мертвій точці. Жінки сходяться до клубів та дебатують, щоб чогось добитись. По цій причині на справу виїзду потворилися різні опінії. Та одно остає незмінним: усі жінки хочуть їхати, і не лиш бездітні, але й ці, що мають діти. Вони всі однодушно заявили, що їх пакунки готові і вони можуть відплисти найближчим жораблем. Та коли починають жінки між собою обговорювати в подробицях справу виїзду, стають перед різними питаннями, на які не такто легко найти відповідь.

Найголовнішою проблемою для прибувших у Європу жінок буде очевидно дах над го-

(Продовження на Стороні 7-ій)

лилася. Лишила покищо хаос, але нема сумніву, що з цього хаосу таки витвориться щось кращого, свobodнішого та гідного людської руки, ума і душі. Теж і жіночий рух пічне швидко відроджуватися та забирати належне місце у державі. Признаки цього вже маємо у допущенні до політичного життя жінок Франції і Італії. Що відновлення звязків зі зорганізованим жіноцтвом європейських країв буде одною з українських національних потреб — це треба нам сегодня зрозуміти і при нагоді листопадового обрахунку національної совісти повзяти пляни, як до цієї праці забратися.

На терені Європи окупованої Америкою чи Британією найшлося чимало провідних одиниць жіноцтва Західної України. Таких, що у них вже до війни було багато звязків, особистих знакомств, а то й приятней з визначним жіноцтвом передвоєнної демократичної Європи. І ці жінки моглиб стати в пригоді українським скитальцям в Європі, чи нашій визвольній справі. Іде лиш про це, щоб ми звідтіля помогли такі звязки, знакомства, чи приятни зцементувати і закріпити. До цього напевно треба буде нашої матеріальної допомоги — неменшого значіння буде теж наша моральна піддержка, яку мусимо проявити у відшуканні провідних одиниць нашого жіноцтва між збігцями та вистаранні для них попертя цих американських жіночих організацій, де США є членом. Це праця, яка без сумніву буде коштувати чимало заходу та дбайливости. І це теж щось для нашого молодого, тут родженого жіноцтва, яке все жаліється на недостачу відповідного завдання у організації.

Але це теж праця, яка у висліді принести може великий хосен нашому жіночому рухові, національній українській справі та судьбі наших нещасних скитальців в Європі. Лиш щоб забратися нам до неї швидко і з ідейним підходом — а напевно у наступному листопаді зможемо її записати на рахунок національного сумління по добрій, виконаній стороні.

Клявдія Олесницька.

ВІСТИ З ЦЕНТРАЛІ СУА

До стипендій які Союз Українок Америки вже створив для своїх талановитих та ідейних молодих Союзянок, Екзекутива Централі СУА рішила додати ще стипендію для українських студенток і студентів в Європі.

Пишуть нам в одному з листів з Парижа: "Не відмовте помочі цій нашій молоді, яка по 3-4 роках з німецьких таборів чудом врятована, але голодна і боса, бажає все таки вчитися. Подайте поміч дорогою стипендій молодим борцям за наше майбутнє".

Це тільки один лист, а скільки їх прийшло вже до нас в Америці? Чи маємо ще довше ждати з помічю?

Українська добра мати скаже — Не ждїм! Діти до нас кличуть, поможим тепер. Мати Союзянка, добра мати, вона допоможе.

Пані Олена Кисілевська живе в крайних злиднях в Баварії. Просить помочі в харчах і одежі.

Пані Мілена Рудницька, голова Союзу Українок в Галичині й п. Олена Шепарович, редакторка часопису "Жінка" пресоного органу С. У. живуть в Швейцарії.

В 1941 померли в Галичині п. Константина Малицька і Ольга Ціпановська.

Конвенція СУА зачнеється в суботу 8 грудня в 10 годині ранку, в Українськїм Домі, 847 Норт Френклин вул. Регістрація делегаток, тих у Філадельфії й тих що приїдуть вже в п'ятницю, зачнеється в годині 6 вечора, в домівці Централі СУА 866 Норт 7-ма вул., а в суботу від 8 години ранку в Українськїм Домі.

Гостинний Комітет постарався о приміщення для делегаток. Хто однак бажавби мешкати в готелі, просимо повідомити Централю якнайскорше.

В неділю 9 грудня ранішня сесія від години 9 до 12 полудня.

В годині 1:30 зачнуться збори **ДЛЯ МОЛОДІ**, на яких будуть промовляти американські й українські визначні бесідники.

В годині 5-тій відбудеться ювілейний концерт і бенкет.

В понеділок, 10 грудня, ранішня сесія зачнеється в годині 10 ранку.

Книжки Централі будуть замкнені **15 листопада**. Котрий відділ до того часу не вирівнав своїх зобовязань не буде проголошений в конвенційнім звіті. Уневажнені будуть ті делегатки яких відділи до 15 листопада не вирівнають: річної вкладки, організаційного і конвенційного фонду.

Сподіємося що кожний відділ СУА доложить усіх старань щоб його делегатка чи делегатки були на Ювілейній Конвенції.

Запрошуємо теж якнайширший круг українського жіноцтва прийхати як гості.

Екзекутива СУА.

У 20-ЛІТТЯ ІСНУВАННЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Централя СУА отсим запрошує шаховне громадянство на

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

— і — БЕНКЕТ

— які відбудуться —

В НЕДІЛЮ, 9-го грудня, 1945

В ГОДИНИ 5 ПОПОЛ.

в УКРАЇНСЬКІМ ДОМІ—849 Н. Френклин ул., Філадельфія

В концертї візьмуть участь: Пані **Ольга Павлова**, сопран-солістка з канадїйсько-го радїя і відома з виступів в Нью Йорку, з панною **Олею Дмитрів** з Джерзи Ситі, при фортепяні; "Таночний ансамбл" дітей Сиротинця; Катедральний Хор Філадельфії, під батугою п. **Степана Марусевича**; **Елінора Кульчицька**, челістка **Заделею Кульчицькою** при фортепяні; Святочні бесіди по українськи й англїйськи.

БІЛЕТ \$2.50 ВІД ОСОБИ

Пані Ольга Павлова

ПІД РОЗВАГУ ВІДДІЛАМ СУА

Зближається чергова Конвенція СУА., і знову зідуться делегатки, щоб радити над проблемами і майбутніми плянами нашої організації.

У цих, що підготовляють конвенцію, багато праці: виготовлення звітів, подігодження технічних справ, складання проектів і т. п. кожна урядничка напружує сили, щоб виконати свої обовязки як найкраще.

Серед того роду праці і приготувань, виринає часто питання, чи пропонувані внесення дадуться перевести в ухвали, яке становище займуть делегатки і з яким успіхом дадуться переведені ухвали ввести в життя.

З досвіду з попередних конвенцій знаємо, як часто лучалось, що делегатка відмовлялась від голосування у важкій справі, бо не знала, чи її відділ на це згодиться.

Якже буде тепер, чи повториться подібне, чи викажемо ми певний поступ у цім напрямі? Повинніб, бо за нами 20 літ праці і організаційного досвіду, пора показати, чого ми за цей час навчилися.

Тому треба, щоб делегатки приїхали на конвенцію приготувані. Вісти з Централі і подавані проекти повинні бути докладно читані і передискусовані, щоб кожна делегатка знала опінію свого відділу і могла зорієнтуватись за чим голосувати, а за чим ні. Ми мусимо зрозуміти, що ріжні пропозиції які виходять від Централі, оперті на попередній практиці і мають на ціли добро і успіх організації.

Як було вже подано в попереднім числі "Нашого Життя", одною з важних справ на конвенційних нарадах буде справа бюджету. Спроби встановлення бюджету були вже і на попередних конвенціях, але вони розбивались об скалу манії відділів складати греші у банках. Відділи почувалися дуже горді коли могли похвалитись поважними числами на банківій книжці, замість видатками на розбудову організації.

Прийшла однак хвилина, коли ми або зрозуміємо ситуацію і збільшимо фонд адміністраційний, або станемо перед фактом, що на тих умовах, як були дотепер Централя не може довше існувати.

Уся праця, окрім секретарок, (а й те не можна назвати платнею) була виконувана безплатно, за доброю волею урядничок. До працівниць охотниць можна ставити вимоги, але не можна жадати виконання роботи, коли вона є понад силу.

Особливо з виданням нашо-

го журналу "Наше Життя" праця в Централі дуже збільшилась і годі вимагати, щоб уряднички, крім своєї праці й часу докладали ще й свого гроша, а так воно дотепер було.

Щоб зарадити цьому Головна Управа подала проект збільшити річну вкладку з \$10.00 на \$20.00. Відділ не потерпівби дуже, колиб дав ще \$10.00 до Централі, а Централя моглаб бути свобідніша у діланню, колиб адміністраційний фонд збільшився.

Всеж таки Централі залежить на цім, щоб відділів не зражувати, а мати повну кооперацію і піддержку від них. Тому якраз дається відділам нагоду рішати про цю справу і свої рішення передати делегаткам.

Справу фінансову у нас все тяжко вирішується. Але коли будемо радити тепер, то маймо на увазі добро і будучність нашої організації.

Бо як ми самі Союзянки про неї не подбаємо, то ніхто інший не має до того ніякого зобовязання.

Олена Штогрин,
місто-голова С.У.А.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА

Річна вкладка:

Відділ 2 Честер, Па., 1945, 10 дол.
Відділ 15 Честер, Па., 1945, 10 дол.
Відділ 18 Джеймса, Н. Й., 1945, 10 дол.
Відділ 22 Джерзи Ситі, 1945, 10 дол.
Відділ 46 Філадельфія, Па., 1945, 10 дол.
Відділ 48 Філадельфія, 1945, 10 дол.
Відділ 53 Бруклін, Н. Й., 1945, 10 дол.

Організаційний Фонд:

Відділ 2 Честер, Па., 1945, 5 дол.
Відділ 15 Честер, Па., 1945, 5 дол.
Відділ 22 Джерзи Ситі, 1945, 5 дол.
Відділ 26 Детройт, 1944-45, 5 дол.
Відділ 46 Філадельфія, 1945, 10 дол.
Відділ 48 Філадельфія, 1945, 5 дол.
Відділ 53 Бруклін, 1945, 5 дол.

Конвенційний Фонд:

Відділ 2 Честер, 10 дол.
Відділ 7 Акрон, 10 дол.
Відділ 10 Оліфант, 10 дол.
Відділ 16 Детройт, 10 дол.
Відділ 18 Джеймса, 10 дол.
Відділ 22 Джерзи Ситі, 10 дол.
Відділ 23 Детройт, 5 дол.
Відділ 29 Вунсакет, 5 дол.
Відділ 33 Клифтон Гайтс, Па., 10 дол.
Відділ 35 Озон Парк, 10 дол.
Відділ 41 Філадельфія, 10 дол.
Відділ 46 Філадельфія, 10 дол.
Відділ 47 Філадельфія, 10 дол.
Відділ 53 Бруклін, 10 дол.
Відділ 55 Рочестер, Н. Й., 10 дол.

Пресовий фонд:

Відділ 18 Джеймса, 10 дол.
Відділ 35 Озон Парк, 10 дол.
Відділ 40 Алентавн, 5 дол.
Павлина Гладун, Нью Йорк, 8.50; Анна Менгус, Шикаго, 2 дол.; Анна Піскор, Бруклін, 1 дол.

Ювілейний Дар СУА

Відділ 21, Бруклін, збірка на ювілею відділу, призначено на стипендії для студентів в Європі 67 дол. Відділ 35, Озон Парк, Н. Й., 20 дол.; Відділ 42, Філадельфія, на стипендії в Європі зложили: Павлина Панамаренко, 10 дол.; Анна Сивуляк, 10 дол.; Софія Кінаш і Розалія Смужинська по 1 дол. Разом 22 дол.; Юлія Бурак, Філадельфія, 1 дол.

Організаційна Поїздна:

Відділ 21, Бруклін, 10 дол.
Павлина Панамаренко, фін. секр.
Марія Бабян, касієрка.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ

Пані Анастасія Піскор, Бруклін, Н. Й. Зміну адреси wraz з 1 долярном переслано до адміністрації Н. Життя.

Пані Юстина Баран, Філадельфія, Па. Значки на 1.50 дол. за залеглі числа Н. Життя переслано до адміністрації.

Проф. Микола Чубатий

Картини Минулого України

ГЕТЬМАНСЬКА ВЛАДА НА УКРАЇНІ

(Докінчення)

Німецько-австрійська поміч на ділі перемінилася в чужині окупацію. Це довело до розігнання німцями Центральної Ради (квітень, 1918). Той стан використали консервативні елементи на Україні та проголосили генерала Павла Скоропадського гетьманом України. Однак нова влада найшла майже вповні ізольованою, бо всі українські партії бойкотували гетьманську владу. Гетьман був приневолений втягнути до співпраці фахівців росіян з України, що знов заострювало відносини між гетьманом не тільки через консервативну соціальну політику гетьмана, але також через це, що вплив росіян не дозволяв українську державу радикально українизувати.

Всеж таки за гетьманату, організація української держави значно поступила наперед. Упорядковано державний скарб, основано два українські державні університети та Українську Академію Наук. Організацію армії спиняли німці доцільно не бажаючи, щоб Україна унезалежилася від німецько-австрійських окупантів.

Коли німецька окупаційна сила в Україні мусіла з кінцем 1918 уступити, положення гетьманату стало прямо критичним. Гетьман старався навязати звязки з альянтами, серед яких впливовими були тоді реакційні російські кола, а це приневолило його проголосити федерацію України з Росією.

Це останнє припечало долю гетьмана. Проти гетьмана завязався Національний Союз з В. Винниченком у проводі, що zorganizував повстання проти гетьмана. В половині грудня 1918 влада гетьмана була заступлена владою Директорії з В. Винниченком як головою та Симоном Петлюрою як начальним вождом.

Віднині на віки Одна Незалежна Українська Народня Республіка

Упадок Німеччини та Австрії дав теж змогу організувати українцям з під австро-угорського володіння власну Західно-Українську Народню Республіку з Антоном Петрушевичем як президентом 1-го листопада 1918. Проголошення окремої західно-української республіки всі вважали тимчасовим до часу, коли на східній Україні виясниться положення в звязку з повстанням проти гетьмана.

Однак Західно-Українська Республіка відразу мусіла вес-

ти війну з Польщею, яка піднесла право до української Галичини. Повстання поляків вибухло у Львові та перемінилося в правильну війну. Спершу перевагу мали українці, однак згодом поляки скріплювані антантою виперли українську армію за Збруч на східну Україну.

В часі піврічного існування Західно-Української Народньої Республіки сталася подія, що має своє історичне значіння як хвилеве зреалізування українського національного ідеалу. Тою подією була злука східної Української Народньої Республіки зі Західно-Українською Народньою Республікою в одну самостійну незалежну державу українського народу. Подія ця сталася 22 січня, 1919 р. в Києві на площі Св. Софії.

Серед піднесеного настрою цілого українського народу проголошено: Віднині на віки вічні існує одна самостійна Українська Народня Республіка. За цей ідеал вмирили і вмиратимуть кращі діти України аж доки він не стане дійсністю.

...Бо вихор свисне, мороз потисне ...

Над молодістю українською суверенною республікою зависли чорні хмари з півночі, сходу та заходу. Зі сходу та півночі на безборонну українську державу наїхали червоні росіяне утворивши в Харкові уряд квізлінгів під назвою уряду Української Радянської Республіки. Зі заходу надтягали поляки, щоб на спілку з більшовиками задавити рештки армії вільної України.

Стиснена зі сходу, півночі та заходу Українська Армія була ще за слаба, щоб ставити опір усім ворогам, тому українська держава впала як весняна цвітка спалена вогнем. Вже прикінці 1920 року ціла Україна була окупована ворогами — червоними росіянами, поляками, румунами та чехами. Окупацію розчленованої України потвердили міжнародні умови — Польщі з більшовиками в Ризі, (1921), рішення Ради Амбасадорів з 15 березня 1923, яким Польщі признали Галичину. Відроджена Українська Нація мусіла розпочати на ново боротьбу проти почв'ірної окупації. Боротьбу цю вів український нарід 20 літ аж до вибуху другої світової війни 1939 ріжними способами залежно від обставин. Вів він боротьбу підпольну, революційну та боротьбу легальну.

Одна чи друга прямувала до одної та тої самої цілі — зберегти сили українського наро-

ду до остаточної розправи з ворогами в пригожий момент, щоб таки відбудувати Самостійну Українську Народню Республіку.

СЛОВО ДО ЖІНОК

В "Свободі" з 24. жовтня ц. р. я найшла дві дописі гідні цього, щоб ми жінки над ними подумали і звернули на них нашу увагу. А саме перша, це промова Святійшого Отця Папи Пія XII, в якій з нагоди здобуття жінками в Італії рівного права голосу у виборах, кличе Папа усе жіноцтво до живої участі в житті суспільнім і політичнім зберігаючи жіночу гідність та виповнюючи материнські завдання.

Промова Папи Пія XII для нас українських жінок дуже важна бо взиває нас до громадської праці, до якої нас так часто знеохочувано таким поглядом, що кухня і колиска — це усе завдання жінки.

Закликом Папи і ми дістали захорону та признання права на працю суспільну чи політичну.

Друга допись це про 25-літній ювілей "Жіночої Громади" в Нью Йорку. Чверть століття праці жінки Українки на народнім полі. Подумаймо про це, скільки труду вложили і перешкод поборолі членки, обтяжені домашніми та материнськими обовязками! Звіт за цей час певно виказав поважну суму гроша на ріжні народні цілі і багато праці, яку "Жіноча Громада" виконала за 25 літ свого існування.

Ця "Жіноча Громада" яка стала тою першою зіркою Першим відділом Союзу Українок Америки. Чи не гарна посвідка це для свідомости членок "Жіночої Громади"? Я від себе з щирого серця бажаю веого найкращого членкам "Жіночої Громади", подивляю їх витривалість і бажаю діждатися 50-літнього ювілею. Щастя Вам Боже і честь Вам жінки!

СУА, якому добігає кінець 20-літнього ювілею, це виключна праця жінок, які зрозуміли і взяли на себе поважне завдання у громадянстві. Дво-річні роковини "Нашого Життя" — це також здобуток нашої жінки. І гідний вік цього, щоб часопис пильно читати, бо містить у собі все, що жінці важне знати; новини, статті на поважні теми, звіти з діяльності відділів і домашні поради. "Наше Життя" заслугоє на те, аби йо-

го широко поширити між жінками, бо це виключна праця і здобуток української жінки в Америці.

Е. Дудяк

УКРАЇНКИ У ФРАНЦІ ОРГАНІЗУЮТЬСЯ

(Продовження із стор. 1-ої)

ці, селянки й міщанки. Всі вони разом у спільній праці зможуть зробити велике діло, одинцем — самопас не вийде навіть з найбільш жертвенної праці ніяке діло!

Призадумуючись над цими справами гурток жінок зі старої й нової еміграції вирішив заснувати "Українську Службу Суспільної Опіки" при греко-католицькій Церкві в Парижі, що малаб започаткувати акцію допомоги жертвам нацизму та дати завязок справжній, першій на терені Франції українській жіночій організації. Через це, що потреба допомоги була дуже пекуча — а вакаційний час не дозволяв на переведення загальних зборів та вибору управи — Ініціативний Гурток вів через півтора місяця допомогову акцію сам, з чого здав звіт у пресі. (Вістник ч. 5-6, Українець у Франції, ч. 7). Зокрема завданням Ініціативного Гуртка було підготувати Загальні Збори для намічення плану праці товариства та вибору управи.

І ось на цьому місці дозволяємо собі запросити всіх українських жінок Парижа і околиці прибути дня 7 жовтня (неділя) в 3-ій годині після полудня до домівки Греко-католицької Церкви, 186 Бульвар Сен Жермен (метро Сен Жермен де Пре) на Загальні Збори "Української Служби Суспільної Опіки".

Нехай ніодна жінка не відтягається від громадянської повинности!

Ініціативний Гурток

Junior League Section

S. U. A.'s Youth Forum Concerns You

You, the American daughters and grand-daughters of Ukrainian mothers, — you are vitally concerned in the topics to be discussed at the S. U. A.'s YOUTH FORUM on December 9th.

Being descended from Ukrainians, you have inherited a rich culture, an immense intellectual treasure, which has enriched your own life and which, through some special talent YOU possess, may be offered for the world's enjoyment and appreciation. We want to help you.

Being descended from Ukrainians, you also have inherited problems. There are those existing obligations to your father's people which self-respect and personal integrity bound you to fulfill.

There are the problems which you, as a future mother helping — in a small way perhaps — the world which your children are to inhabit, must solve.

As a future mother, educator and mentor, your own Ukrainian community will need your help. As an American citizen, your participation in the affairs of your Ukrainian community will be of mutual benefit. Proof of that is in the spiritual, the inspirational and perhaps the financial gains you already have harvested from your Ukrainian knowledge, contacts and participation in their successful affairs.

Yet more can be done to benefit you and all of us.

What role shall the S. U. A. assume in your life as a Ukrainian American? Learn the answer at the YOUTH FORUM on Sunday, December 9th, at 1:30 P. M., 847 N. Franklin St., Philadelphia, Pa.

Prominent speakers will give talks on such subjects as:

The American Youth Program.

Merging Nationality with Americanism.

Careers with a Ukrainian background.

Mothercraft for Ukrainians.

Education, Health and other Club Projects.

Your club, individuals with foresight, S. U. A. members and non-members, all are invited to participate.

CONCERT and BANQUET TO FOLLOW FORUM.

For information write to: Junior League Editor, 151 Hopkins Ave., Jersey City 6, N. J.

1500 AT UKRAINIAN RALLY IN NEW YORK CITY

Urge Action by U. S., England and France Against Sending Ukrainian Displaced Persons Into Soviet Slavery

Crowding into Cooper Union Hall, "where Lincoln once predicted that the ideals contained in the Declaration of Independence would one day become the obstacle to all tyranny, in the whole world, for all nations and all countries," in the words of Dr. L. Myshuha, over 1500 Ukrainians came to protest against the insistence of Soviets that authorities in occupied zones in Europe turn over tens of thousands of Ukrainian refugees to Soviet agents, to certain torture and death.

Sponsored by the Committee of United Ukrainian Organizations of New York, the meeting was conducted by Mr. N. Hawrylko. Speakers included Mrs. Maria Demydchuk, secretary of the Committee, who gave the viewpoint of parents who had reared their children to fight this war, but had not yet won the victory, therefore urged women to politi-

cal activity to help win the peace for America.

Prof. Lev Dobriansky of N. Y. University, in his talk proved conclusively that the Ukrainian problem is a world one, and with out its solution there can be no peace. Norman Thomas, former Socialist Party candidate for President of the U. S., strongly upheld the reasons for this rally, but counselled a broader protest against the enslavement of any and all nations, advising that in addition to the Ukrainian people, the people of the Baltic states as well as the Poles under Soviets also deserve their freedom. Mr. D. Halychyn showed the extreme necessity for political action to protect Ukrainian refugees and to safeguard their right of asylum in Europe, for which the refugees plead in their letters.

Resolutions were passed at the Rally which were sent to the President of the U. S., to Gen. Eisenhower and to the Secretary of State James F. Byrnes. On motion of the audience, additional copies were sent to the French and English ambassadors.

POPE URGES WOMEN TO VOTE AGAINST TOTALITARIANISM

In Virginia Lee Warren's dispatch to the New York Times, world-wide significance was given to Pope Pius XII's declarations made in his recent speech, that "women today have the strict obligation in conscience" to go into public life, at least to the extent of voting, to hold back currents that threaten the home and to oppose doctrines that undermine its foundations.

Addressed to Italian women, the speech, nevertheless, directed its lesson to the women of the world. Noting that direct participation in social and political activity did not change the normal activity of women, the Pope urged them to direct action, if they would help "retain sane doctrines and solid convictions."

Telling women that in their social and political activity, much depends on the legislation of the state and the administration of local bodies, the Pope urged women to participate in elections, declaring that the fate of the family and of human relations are at stake. He warned the voting women against "marvelous promises dangled before their eyes" by some totalitarian systems who try to exploit women's votes only to foster power for themselves.

The Pope stated that the Catholic woman's vote is a vote for peace, therefore "for the good of her family, she will always refuse her vote to any tendency to the selfish desires of domination, internal or external, of the peace of the nation."

ON WAY TO STARDOM

Concerning the maiden offering of his ballet "Graziana," presented at the Metropolitan Opera House in New York on Thursday, Oct. 25th, John Taras, young Ukrainian choreographer "covered ion of critic Arthur V. Berger of himself with glory," in the opinion of the N. Y. Times. His ballet, based on Mozart's violin Concerto K 216, "showed classic style, yet revealed his personality occasionally." "As a first effort," said the critic, "it is remarkable for clarity and technical address."

Declaring that Taras is definitely some one to watch, the critic "real talent, achieving, in this ic credits the young dancer with work, real elegance and a fine group of architecture."

\$1,680 was donated by the audience to the Congress Committee for their work in protecting the refugees.

40th ANNIVERSARY CONCERT IN N. Y.

Commemorating the 40th anniversary of the founding of their church of St. George, the Ukrainian parishioners in New York celebrated with a fine concert culminating a day's solemnities in honor of the occasion.

The concert, held on Sunday, October 21st in the church's school auditorium on E. 6th St., was enjoyed by a capacity crowd.

The church choir, famed for its discipline and performing with characteristic brilliancy under the inspired direction of its leader, Prof. T. Onufryk, rendered songs predominately religious in character, from the works of Bortniansky, Koshetz, Vorobkevich. They were especially lauded for their rendition of Hayvoronsky's Hymn of St. George. Something new was added to the Choir's repertoire with its choral background singing to Miss Anna Koleska's soprano solo of the "Maiden's Lament," (Stepovaya Mohyla) in a Koshetz arrangement.

Miss Mary Polynack, operatic soprano, starred in her offering of religious songs, in which she featured Hayvoronsky's "Prayer." Prolonged applause brought forth a charming rendition of Gounod's "Ave Maria."

Mr. Peter Ordynsky, baritone, sang songs by Lysenko, Koshetz and Hayvoronsky.

Both soloists, who were accompanied by Miss Olga Dmytriw, were warmly applauded and had to comply to demands for encores.

English and Ukrainian talks were given respectively by Geo. Baranec and Prof. N. Czubatij.

NEWS FROM YOUR TOWN INTERESTS US

What happened in your community that would interest our readers?

Was there an unusual celebration? Did a young Ukrainian achieve some unusual distinction or honor? We would be proud to learn his or her name who won that fame.

What and who made a recent campaign for funds successful in your city? An account of it may solve someone's similar problem in another city.

Have you a gifted person with an unusual vocation or avocation in your midst? Let us know about it. Their story may reveal many kindred spirits and could even foster friendships.

Did you stage a successful play or concert or dance? How was it

(Continued on page 8)

Діти при Церкві

Коли застановимося поважно над нашим громадським і культурним життям в Канаді і його виглядами на будуче, то не можна переочити того, що при церкві найбільше вдасться зберегти український характер нашого життя. Можливо, що в будучині всяка українська громадська і культурна праця буде виконуватися при церкві, бо церква це інституція більше сталого і узasadненого характеру тоді, коли світські організації є більше переходові і можуть змінитися з приходом нових людей, зо зміною обставин, або можуть цілком перестати існувати. Культурно-громадська робота знайде собі цілком природне місце при церкві і буде оправдана в очах тих, що стемрлять до злиття народностей в один котел.

Та розходиться тут про те, що би було кому ту роботу робити. Ходить про те, що би причувати дітей вчашати до церкви і приготувати їх для піддержування розпочатої праці. В більшості випадках канадійського виховання діти, головню по містах, не знаходять в церкві такого заінтересовання, що би їх туди тягнуло з власної волі. Звичайно діти йдуть до церкви тому, що їх родичі до того заставляють. Та чи не варта над тим подумати, що би діти брали якусь участь в Богослуженню, що би мали певний обовязок йти до церкви поза батьківський наказ? Чи не було б добре вивчити дітей кілька богослужбних пісень, щоб вони могли їх самі переспівати в часі Богослуження? От хоч би таке як Антисфон „Благослови душе моя Господа“, або „Прийдіть і поклоніться“, „Святий Боже“, „Достойно“, „Отче наш“ і одну побожну пісню по закінченню Богослуження. Діти відчувають, що вони в церкві потрібні. Навіть хоч би в церкві буз спеціально вишколений хор, то дітям треба дати місце. Діти важніші ніж хор. Діточі тоненькі, ніжні тони все приємно вражають. Може навіть більше ніж дорослих співаків їх голоси щирі і побожні. Це так начеб ангелята співали.

Для такого треба дітей підвчити співати хоч би тільки на один голос. І це має велику вартість. Де є зорганізована українська школа, там обовязково повинні діти співати в церкві окремо, як діточий хор. Громада повинна про те переговорити з учителем української школи, що би діти мали потрібний вишкіл. На жаль в наших церковних громадах дітям не присвячується уваги. І ми дивуємося, чому в нас нема

молоді при церкві. Дивуємося, як то чужі церкви з їх ріжними програмами для молоді, мають до себе наших дітей. Вглядає, що в нас для дітей нема місця. А це справа важна і над нею треба застановитися, коли хочемо, що би наше народне життя продовжалось.

Діточий спів в церкві має ще ту вартість, що діти навчаться слідити в своїм молитвеннику за ходом Богослуження, що би знати, де припадає їх спів. Це підвчить дітей уживати богослужбний молитвенник. Тай слова і зміст їх пісень таки залишаться в їх душах, головню коли ті пісні будуть їм відповідно розяснені в часі проб. Про те нема найменшого сумніву.

Українська Служба Божа прекрасна своїм змістом, але тільки для старших. Діти не розуміють змісту Служби Божої і не можуть бачити ані відчутти тої краси. Може деякі родичі розяснюють хід відправи, але таких родичів є мало. Назагал дітьми в наших громадах ніхто не цікавиться, що би їм дати потрібне пояснення. Чи не повинна це бути додаткова точка в програмі навчання Українських Шкіл? Коли б діти з української школи виступали зо співом в церкві, то така наука йде цілком природно в парі з піснями.

А чомуб діти не могли ходити з тачою в церкві? Можна отворити окремих діточий фонд на церковно-освітні потреби дітей. Хто ж пожалує кинути „кводра“ на діточу тачу? Для дітей це буде мати вартість, бо привчить їх до обовязку, до потрібної участі в часі Богослуження і до якоїсь ясної дальшої мети. Крайще, що би діти були ось так зорганізовані і мали певні обовязки, ніж мають вештатися безцільно з церкви на двір, то знов до церкви і нетерпеливо очікувати „Нехай буде Імя Господне“, бо все, що діється в церкві, їм незрозуміле та неінтересне.

Коли всіємо виховати підрастаючі діти при церкві і приготувати їх до громадських обовязків, то не буде потреби журитися нашою будучиною в Канаді. Наступні покоління зможуть гідно заступити опорожені нами місця.

Севеля Стечишин.
(Укр. Голос.)

Свобода є одинока річ, якої не мож мати так довго, поки не дається їй другий.

Причиною, чому журба вбиває більше людей, чим праця, є це, що більше людей журиться, чим працює.

ЖІНОЧИЙ ВІДДІЛ ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ В НЬО ЙОРКУ ПРИ ПРАЦІ

Передній ряд з ліва: Марія Мойсей, Йосифа Сеній і М. Погорілець. Стоять: Марія Харамбура, Ева Хомів, Катер. Пелешок, Анна Бодак, Е. Ликтей, Др. Володимир Галан, голова ЗУАДК у Філадельфії, Іванна Бенцаль, предсідателька, Ева Кобзар, Н. Гудима.

МІСТО НЬО ЙОРК

Двацять п'ять-літний ювілей Жіночої Громади

Дня 7. жовтня 1945 р. обходила Жінсча Громада, від. 1. Союзу Українок Америки, свій 25-літний ювілей гарним представленням „Невольник“, яке було відгране під орудою п. Іванова в парохіяльній галі при 6 вулиці. Само представлення випало дуже гарно і хоч це є знана всім давно драма, то проте сая була майже заповнена. Крім вистави яка у не одного глядача викликала сльози в счач, присутні мали нагоду почути короткий звіт з діяльності Жіночої Громади за 25 літ її існування. Двацять п'ять літ — короткі це слова, але дуже довга і тяжка дорога, якою ішли члениці цього товариства, виконуючи свої завдання. Цей короткий звіт з діяльності Жіночої Громади здала панна Стефанія Абрагамовська.

Крім того панна Абрагамовська відчитала телеграму, яку то „Жіноча Громада“ вислала до през. Трумана в справі українських воєнних скитальців в західній Європі. На кінець промовила до присутних голова Жіночого Комітету доповової акції п-ні Іванна Бенцал. Пані Бенцал представила докладно працю жіночого комітету, як рівнож і тяжке положення наших людей, які опинились поза рідними землями. Після промови відбулась збірка на Український Допомоговий Комітет, яка принесла 76 доларів. Треба побажати, щоб члениці Жіночої Громади і на дальше так гарно працювали на народній ниві і діждалися ще кращого п'ядесять-літнього ювілею.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Розалія Дзарська, членка 43. відділу СУА Вайтстон, Н. Й., померла дня 6. вересня, 1945. в 56. році життя. Покійна оставила в глибокім смутку та жалобі мужа Михайла, чотири доньки, двох синів та дев'ятеро внуків. Походила з Рогатина, Західна Україна.

Покійна була примірною та жертвенною членкою СУА, лишаючи по собі добру пам'ять та глибокий жаль. Нехай пером буде Тобі земля, Дорога Сестро!

Анастасія Деревляна
секр. 43. від. СУА.

Марія Ватраль, з роду Лесів, членка 42 відділу СУА. у Філадельфії, Па., упокоїлася по тяжкій і довгій недужі дня 31 жовтня, 1945, в 51 році життя. Оставила мужа Івана.

Покійна походила з села Ролева, повіт Дрогобич. До Америки приїхала в 1913 році, й жила весь час у Філадельфії.

Марія Ватраль стала членкою Тов. Дочки України, 42 відділу СУА., 16 років тому. Покійна була дуже лагідної вдачі, тиха і скромна але щира свісна робітниця, та жертвенна членка СУА.

Членики Дочок України в повнім смутку і жалю возьмуть участь в похороні, який буде в понеділок 5 листопада. На домовині зложать вінок цвітів.

Нехай пам'ять Марії Ватраль остане завжди між нами, а земля буде їй пером.

Марія Григорєць,
секр. 42. від. СУА.

Др. А. Т. Кібзай

ТРИ ЗМІНИ В ЖИТТЮ ЖІНКИ

Кожна жінка в своїм життю переходить три великі зміни, які припадають на вік дитячий, молодечий і т. зв. переходовий.

1. Вік Дитячий є це період життя від уродження до 12—14 року життя. Дівчина у цьому віці ще не свідомо сама себе, ні свого пола, та думає і поводить як дитина.

2. Вік Молодості, то дозрівання. В американській мові називають цей період адолесцент стейдж. а є це час від 10, або 12 до 15—16 року життя.

Дівчина в цим часі — це істота буйна, сварлива, нервова, повна енергії та запалу до всього, по найбільшій частині на короткій час.

Десь в цим часі починає появлятися у неї т. з. менструація. Тоді говоримо, що дівчина дозріла, виросла з дитячих літ.

Періоди такі не у кожній дівчині появляються у тому самому віці.

Фізична будова дівчини, раса до якої належить, підсоння, у якому живе — усе те має вплив на час появи першого періоду.

Але повище подана границя літ є пересічно правдива.

3. Трета зміна в житті жінки являється десь між 40. а 50. роком життя. Часом може зайти і перед 40. роком життя, або й по п'ятидесяти. Це рівно залежить від здоров'я жінки, або від оділиченої натури по мамі.

В цим часі місячні періоди (менструація) перестають появлятися і тоді говоримо, що жінка переходить "зміну життя". По американськи називаємо цей стан "Менопоз", або місяць де менструація скінчилася і жінка починає клонитися до старости.

"Менопоз" є дуже важною зміною в житті жінки. Є це період де приходять різні недомогання, а часом навіть по важні жіночі недуги. Тому кожна жінка повинна бодай щось

знати про це явище, щоб знати, у тому часі жити, та коли погребати — як лікуватися.

Причина зміни життя

Так довго як жінка молода, та здорова — вона має періоди раз в місяць. Її желези — як щитівка та яєчники функціонують правильно, вони видають із себе залізний плин, котрий мішається з кровю в циркуляції регулюють функції жіночих органів тіла. Цей залізний плин в крові жінки власне регулює менструацію, заплідню-

вання, та період.

Колиж яєчники перестають функціонувати і не видають цього плину, місячні періоди перестають появлятися. Жінка певно тоді не може більше родити, та переходить в стан "зміни часу"

Як приходить зміна життя

"Чендж оф Лайф" — чи "менопауз" — не приходить нагло. Десь коло 40—45. року життя жінка зауважує, що місячні періоди приходять у неї неточно. Появляються вони раз в два, або три місяці. З часом нема їх і 4—6 місяців. Бувають вони дуже скупі, або противно, задовгі, та надто обильні (Кінець буде)

ЧИМ СТАРШІ — ТИМ ОБЕРЕЖНІШЕ З ЇДОЮ

Кажуть, що старітися вміло — значить так, щоб старий вік находив на людину природно, погідно та з усіма своїми добрими прикметами — це неабияка штука. Бо старість наче кусень дорогоцінної, античної порцеляни: літа знищать на ній блиск та виполовлюють яркі взори, але в місце цього відкривають дивну красу, якої перше на порцеляні не було.

У наші часи різні роди наук, а в першу чергу медицина, помагають людям у цьому, як жити, щоб досягти "чарівного" старшого віку. Бо сьогодні говоримо не лиш про молодість, як про "чарівний вік" Для людини, яка перестерігає певних правил щоденного життя — у першу чергу правил гігієни та відживлювання — старший вік має теж чимало чару та приманливості. І в п'ятидесятому, чи й старшому році мож найти життя так цікавим та приманливим, як воно було для нас у вчасній молодості.

Та добре самопочуття і енергія старшої людини, так як і молодій, залежить у першу чергу від цього, що вона їсть. Старші люди живуть і відживляються часто з цєю думкою, що для них найкраще їсти самі лиш так звані легкостварні речі. Вони переходять виключ-

но на молочно-яєчну дієту, з додатком каші та хліба, висте-рігаючи товщів, мяса та інших багатих у протеїни харчів. Бо — мовляв — воно обтяжує шлунок, ділає погано на серце, обіг крові і т. п.

Та такий погляд не зовсім правильний. Старші люди, біля сімдесяти і в гору, відчувають холод швидше і тяжче його переносять. Бо тіло їх вже не витворює стільки тепла, що колись. Як додати такій людині до дієти дещо більше товщу — надмірна вразливість на холод проминє. Лиш рід товщу мусить бути легкостварний та подаваний часто, але в малій кількості. Так, щоб не перетягував шлунок та не викликавав нестварности. Свіже, несолене масло це найкращий товщ для дієти старшого віку.

Таких складників, як фосфору, вапна, заліза і т. д. тіло старшої людини теж незвичайно потребує для себе, і мусить їх дістати з відповідної страви. Деякі з них помагають у травленні — інші причиняються до цього, що організм абсорбує і задержує довше певні роди вітамінів, чи стає більш відпорним на недуги.

А як з протеїнами у дієти старших людей? Остає незаперечним факт, що найважливішою поживою, яка розбудовує людське тіло, є це все, що достарчає нам звіриний світ. Тут належить мясо, яйця, сир, молоко, риба, і деяка їх кількість мусить находитися у харчах, призначених для найстаршої навіть віком людини. Чотири до шість унцій пожити, багатої у протеїни потребує організм старої людини на одну добу, і стільки безпечно його подавати у всіх обставинах.

Старші люди не повинні пити надто багато плинів, але ще більш шкідливим брати їх замало. Пересічно треба їм пити кожної днини біля три і пів пайнти плинів, таких як чай, кава, молоко, вода і т. д. Як

ВОЄННА ПРОБЛЕМА В ПОДРУЖОМУ ЖИТТЮ ЩЕ НЕ РОЗВ'ЯЗАНА

(Продовження зі сторони 2-ої).

довою, дальше найкраща обстановка до хати, врешті справа палива на зиму і харчів. І так одна справа тягне за собою другу, і жінки знова стають перед труднощами які вже тут вважають тяжкими до люкування. Та всетаки вони готові на всякі невігоди, щоб тільки бути близько біля своїх чоловіків. Інші прохолонувши, кажуть, що це так тут говорить, що начеб то "на все готова", бо тут ми дома. Харчі маємо, дах над головою маємо, гроші заробляємо, вбираємось добре, а там? ми не знаємо, що там за несподіванки нас ждуть.

Ці молоді матері, які заявили, що вони взяли своїх дітей туди, стрінулися з великою опозицією. Практичну думку піддала голова Детройтського клубу, а саме, щоб жінкам таки дати дозвіл їхати до своїх чоловіків, але рівночасно дати їм там заняття, щоби зжуксь працю в державних урядах, або в Червоному Хресті. Жінки, які є професійними учительками заявили готовість працювати у європейських школьництві. Тоді ці усі жінки сповняли б потрібну працю, а рівночасно заробляли б собі на життя і не були б тягарем ні мужові-воєкові, державі, ані самим собі.

Так живо і енергійно обговорювали жінки цілу справу, що врешті опинилася вона на столі перед військовими властями, які передали її під головування самим мужам-воєкам в Європі. Вислід голосування був такий, що всі мужі однодушно заявили проти приїзду жінок на такі невідрадні обставини, які існують на разі в Європі.

Тепер вже не остало жінкам нічого, лиш ждати дальше, що будучність принесе. Бажанням чоловіків є, щоб вони остали тут і пильнували вигідного кутка на час, коли вони вернуть, щоб могли спокійно відпочати при родинному огнищі по цій страшній війсьній заверсі.

Все таки справа подруж, розділених війною не виглядає рожево, бо треба числитися з тим, що багато воєків зав'язаних в окупованих зонах пробудуть там навіть через кілька літ. А це може бути причиною тривалого розбиття подружних зв'язків у багатьох людей.

Літа йдуть вгору — наше тіло починає висохати. Не лиш шкіра зверху, але усі клітини внутрі тратять природну воєкість. Тому краще у цьому віці пити кожної днини дві склянки плину більше, чим одну за ма-

З НАГОДИ 20-ЛІТНЬОГО ІСНУВАННЯ

СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Театральний Гурток "КАЛИНА" під управою М. Іванова

— ставить для —

Т-ВА ЖІНОЧОЇ ПОМОЧІ, ВІД. З С. У. А.

"Ой-на-ході-Гріццю, та на вечерниці"

Народну драму в 5-ох діях з співами

в суботу, дня 8-го грудня, 1945

ST. GEORGE'S SCHOOL AUDITORIUM

217-219 East 6th Street

New York, N. Y.

Початок в годині 7:30 вечером

ВСТУП з податком 85 центів

JOIN A CHOIR, ENRICH YOUR LIFE

What are you seeking? Companionship? New friends? Poise? An outlet for your musical talents? Romance, adventure or excitement? Or are you merely seeking the sheer exhilarating joy of making good music with your voice?

Mr. Stephen Marusevich, in an interview at his Jamaica, N. Y., home, had this to say:

"If you are of Ukrainian descent, you must have inherited the national instinct for choir-singing. If you possess this love of singing, have any voice, if you have sincerity and the willingness to cooperate, JOIN A CHOIR."

"The dividends are enormous," he went on to relate, "and do much to enrich your whole life."

The youthful director of the Philadelphia Cathedral Choir and the newly-formed Ukrainian Girls' Choir in New York City became enthusiastic: "In a choir, whether your goal in life is to be a secretary, or wife or operatic star, to enter a manly trade or an exacting profession, you can acquire poise, that necessary attribute of success."

"In the charmed circle where joy of living finds easy expression in singing," he asserted, "many have found some of the things that have come to enrich their whole existence."

"New acquaintances have ripened into deep friendships. There is romance, I can assure you, too." This last with a glance and smile at his charming and attractive wife Anne, who had been one of his choristers. With growing delight, both the director and his wife began counting the marriages that had resulted from acquaintances made in his choir. The number proved that a choir is one of Cupid's happy hunting grounds.

"A Ukrainian choir," reflected Mr. Marusevich, "offers the added attraction of the assurance of success with its rich repertoire of highly developed native music. Our choirs long ago were in possession of many choral arrangements by great Ukrainian composers that compare favorably with any fine arrangements by contemporary modern composers."

Yet, the young director felt that ambitious young arrangers now have a golden opportunity to practice their talents in our choirs. He believes that our choirs, in becoming streamlined, modernized and more efficient with our new American resourcefulness, are moving into a new era. Having reached the heights of Ukrainian choral-singing perfection with Koshetz, and absorbed his indelible influence, our choirs are showing a trend to try new fields and new affects.

Considering it a healthy sign, Mr. Marusevich thinks the new

trend should be encouraged. Young music students should be urged to submit arrangements to their local choirs. Compositions other than Ukrainian ones should be mastered for the technique and contrast it offers.

Appropos of the latter, the director ventured the opinion that a Ukrainian choir would inevitably give its own Ukrainian flavor to the interpretation of a foreign selection, winning praise in the end, anyway, so why not make better use of a natural talent?

There are many needs to be filled in a choir besides new voices. The choir's librarian always needs help in providing each chorister with a complete set of selections under study.

Here again; Mr. Marusevich digressed to express the wish that a Ukrainian musical Foundation could be established that would sponsor the publication of music that is sorely lacking, in our libraries. Such an enterprise would make fine financial gains, he thinks, merely by supplying each Ukrainian chorister in America with a copy of any selection desired. Home study by a singer, from these purchased copies, allows the director of any choir to concentrate on polishing and correctly interpreting the song.

A well-trained choir, whose members concede and understand that discipline, punctuality, faithfulness and cooperation are the pre-requisites of fine choral singing; — that choir soon finds itself invited to many affairs, some in distant cities, thus opening doors to adventure, excitement and fun.

Fun means choir-outings, picnics, post-rehearsal activities and formal affairs.

All you need then, is the willingness, and oh yes, a voice.

For mutual benefit, then, JOIN A CHOIR.

MEMORIALS FOR SOLDIERS

A. Kmetz

Knowing that subscriptions are being raised in many cities for memorials, the Federation of Women's Clubs with which the S.U.A. is affiliated, is urging citizens to insist on having memorials built with a useful purpose.

Some are already urging memorial hospitals or playgrounds in congested areas, or even trade schools. The Federation is advocating the construction of Parkways as a fitting memorial that can be used and enjoyed by the living and be a "living reminder," as Mrs. Roosevelt said in her column 'My Day', "to the memory of the men who sacrificed that the rest of us could have a better world in which to live."

LETTER TO PRESIDENT

Branch 1 of the S. U. A., sent the following memorandum to President Harry S. Truman:

Mr. President:

Branch 1 of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., at its Twenty-fifth Jubilee meeting decided unanimously to appeal to you Mr. President on behalf of the thousands of Ukrainians scattered over Europe as displaced persons, who are threatened with deportation by force to the Soviet Union. A vast number of these persons dread such deportation to their Native land because it is co-significant with loss of liberty, banishment to Siberia and even death at the hands of present rulers of Ukraine.

Your intercession Mr. President is begged by us, that those Ukrainians be exempted from deportation orders to the Soviet Union and instead be given sanctuary in lands where true democracy exists, that is Western Europe or the Western Hemisphere.

UKRAINIAN NAT'L WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, Inc.
invites your participation in the

YOUTH FORUM

SUNDAY, DECEMBER 9, 1945 — 1:30 P. M.

847 North Franklin Street

Philadelphia, Pa.

"WHAT ROLE SHALL THE U. N. W. L. ASSUME IN UKRAINIAN AMERICAN LIFE"

PROMINENT SPEAKERS — — — PANEL DISCUSSION
BANQUET FOLLOWING FORUM

The more arguments you win, the less friends you'll have.

The Gilcrafter.

You often are sorry for saying a harsh word, but you never regret saying a kind one.

Bert Estabrook.

The test of good manners is to be able to put up pleasantly with bad ones.

Wendell Willkie.

MR. & MRS. MIKE SYWULAK CAFE

Beer - Wine - Liquors
HOT PLATTERS

301 West Berks Street
PHILADELPHIA, PA.

REGent 8370

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК

на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH

N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARKET 1320

Обслуга в день і ночі

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUCKY

NOTARY PUBLIC

REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.

ІВАН ГАСИН

Наш широко знаний український

ПОГРЕБНИК

Совісна і чесна обслуга здобула
для нас ряди нових приятелів

Бідним родинам обслуги не
відмовляється

HASYN FUNERAL HOME

2241 N. Broad St.

STEvenson 1418

Phila. 32, Pa.

